

THE ACHE ROCK BAND OFFICIAL WEBSITE, DENMARK - 2004

Superlove marts 1970 (Jørgen Aurovig):

ACHE

Ingen anden musik har som beatmusik forstået at lade sig inspirere af andre musikformer, for derved at gøre sit eget udtryk rigere, og det er muligt at musikkens evne til at inddrage andre landes musikalske kvaliteter bliver dens overlevelse. Når man således låner fra og lærer af musikformer, der ligger udenfor beatmusikkens traditionelle lydbillede, vil det uvægerligt blive selve musikken, sounden, der kommer i centrum. Således også med gruppen Ache, der har udsendt sin debut-Lp med titlen "De Homine Urbano". Titlen hentyder til gruppens samarbejde med balletdanseren Peter Schaufuss. Ache lavede musikken og Schaufuss koreografien til en ballet, der blev opført på Det kgl. Teater uden den forkortede titel "Homo". 'Balletnummeret' fylder en hel pladeside, og nummeret "Little Things" på side 2 fylder ligeledes en hel pladeside. Ache skulle således være den første gruppe, der udsender en Lp kun bestående af to numre. „De Homine Urbano“ var oprindeligt tænkt som en Ep-plade, men efter den megen omtale af gruppen, desværre mere på grund af en ballet på Det kgl. Teater end gruppens musikalske kvaliteter, mente man at der var kommerciel basis for en Lp. Philips har købt rettighederne til at distribuere pladen over hele verden.

Med det nævnte om de andre musikformers påvirkning og Aches balletsamarbejde i tankerne, tror man rent umiddelbart at pladen er et stykke klassisk musik i beat-udgave. Det er det også i passager, men en helt anden musik-påvirkning er langt mere fremtrædende: nemlig den spanske musik, der er påvirket af arabisk musik. Et af de bedste eksempler på denne musikform er den spanske komponist de Falla (osse Ravel), hvis kendteste værk er "Ilddansen". I hans værker hører man ofte en slags lidt hæst fløjte, der minder meget om den sound Aches singleguitarist Finn Olafsson gennemgående benytter sig af. Tendensen i retning af den spanske musik bliver endvidere understreget af trommeslageren Glenn Fischers rytmisk meget varierede figurer. Pladen er det mest sydlandske (spanske) stykke musik, nogen dansk gruppe til dato har præsteret. Hvorvidt dette er bevidst, om gruppen er sin påvirkning bevidst, ved jeg ikke, men et eller andet sted må der være en sammenhæng, en forbindelse.

Ache har ofte fået hæftet på sin musik, at den er klassisk inspireret og symfonisk, og dette skyldes vel den struktur, gruppens musik har. De bruger ikke de sædvanlige 2-3 min. lange numre, og musikken virker meget gennemarrangeret og nøje fastlagt. De mange tempo- og lydskift virker på intet tidspunkt improviserede, men meget bevidste. Desuden kan sammenligningen med den klassiske musik også gå på, at musikerne ofte arbejder som et symfoniorkester: Få instrumenter starter, flere kom ind efterhånden, og til sidst bliver det hele en kompakt lydmasse, der i heldigste tilfælde når et klimaks.

Ache er en af de få danske grupper, der har undgået besætningskift, og det høres meget tydeligt. De spiller fantastisk tæt sammen, hvilket tydeligst kommer frem mellem trommeslageren og bassisten. Disse to lægger hele tiden en fast, rytmisk bund, og hver gang der sker et temposkift eller en intensitetsstigning, udføres det altid af disse instrumenter i fuldkommen sikker forening. Organisten Peter Mellin kan i passager være et problem derved at han spiller lidt på tværs af lydbilledet. Han er helt tydeligt den i gruppen, der har mest klassisk skoling (han går på musikkonservatoriet), og hans spil har ofte svært ved at frigøre sig fra klassiske figurer og spillemåder. Han kan nydes for sin suveræne teknik og meget magtfulde orgel-sound, men det tekniske overtager ofte på bekostning af det følelsesmæssige.

Nummeret "Little Things" har som sin løse ramme Beatles-nummeret "Every Little Thing", og her benytter gruppen, modsat pladens første side, lidt sang. Denne bekræfter, til trods for at

den er meget bedre end gruppen kan præstere live, at Ache fundamentalt er en instrumentalgruppe. Gruppens musik er konstrueret således, temposkift og instrumentering, at egentlig sang ikke harmonerer med lydbilledet. Der er heller ikke på nummeret tale om decideret sang, snarere recitation af nogle få ord, der tjener til at holde musikken i ave, inden den for alvor bliver sluppet løs. Man kan således tale om, at sangen bliver brugt som en slags markering af tempo- og intensitetsskift.

Ache har med hjælp fra lydteknikeren Birger Svan (der bl.a. har produceret Steppeulvene) skabt musik, hvor det helt naturligt bliver sounden man beskæftiger sig med, og denne er for en danskproduceret plade forbavsende god. Instrumenterne står tydeligt og klart, og har den fylde (dybde) som et overvejende antal af de danske beatplader til dato har manglet. Det har sikkert også betydet noget, at man ikke har haft sangen at slås med i studiet. Særlig vellykket er guitarsounden, der, som nævnt, i sin fantasifulde forvrængning minder om en arabisk fløjte.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at pladen kan virke lidt for konstrueret og lidt for stort anlagt, hvilket bevirker, at musikken kan være lidt kølig og teknik-trip-betonet, men den intensitet der gennemstrømmer pladen opvejer dette på en sådan måde at den helt retfærdigt bliver vedkommende musik, der f.eks. rent indspilningsmæssigt bliver et eksempel for andre danske grupper.

Det er helt naturligt at selskabet Philips med Aches plade satser på et verdenspublikum, bl.a. fordi musikken man måske kunne kalde et specielt dansk præg. Som musikalbum kunne den være lavet overalt i den vestlige verden, og som musikalbum er pladen fuldt på højde med hvad udlandet kan præstere.

Ache er ofte blevet sammenlignet med Vanilla Fudge og indrømmer at denne gruppe har inspireret dem. Men Vanilla Fudge har aldrig lavet et album der er så godt som dette!

Ache har ikke altid høstet den anerkendelse, deres musik vitterlig berettiger dem til, så derfor er det glædeligt at deres første Lp fremtræder så personligt. Synd er det imidlertid at gruppen skulle parre sig med Det kgl. Teater inden anerkendelsen kom. Og efter at have hørt musikken rigtigt igennem passer den slet ikke til den balletudformning, den fik på teatret. Her blev musikken indlemmet i en intellektuel proces, som selve musikken slet ikke sigter imod. Aches musik passer langt bedre til en samling livsglade, frodige sigøjnere, der inspireret af hjemlige toner, kaster sig ud i en voldsom dans, som kunne have foregået i den nu nedlagte Klub 27.

ACHE

DE HOMINE URBANO & LITTLE THINGS

PHILIPS PY 841 906

(PS. Osse over nummeret „Little Things“ har Peter Schaufuss lavet en ballet, der opføres på Det ny Teater)